La 36 de ore după tripla întîlnire romîno-iugoslavă

DIN SPATELE PORȚII...

Trei mari incertitudini au planat asupra meciului de duminică. Prima, în legătură cu biletul de intrare. A doua, privea rezultatul întîlnirii. Dar și vremea a constituit pînă în ultimul moment un mare semn de întrebare. În zilele premergătoare meciului a căzut o ploaie măruntă de toamnă, care părea că nu mai are de gînd să se oprească...

Fericiții care scăpaseră de prima... incertitudine, erau însă alarmați de norii care continuau să întunece zarea și... speranțele lor, chiar în preziua meciului. Unii, mai grijulii, și-au luat inima în dinți și s-au adresat persoanei celei mai indicate: tov. prof. Topor, de la Institutul Meteorologic.

— Tov. Topor, care e pronosticul dv. pentru ziua de mîine?

— 1, X!

Deși primul meci începea la orele 13,30 s-a anunțat că porțile stadionului se deschid la ora 10. Pe străzile Capitalei au putut fi văzuți însă, încă din primele ore ale dimineții, cetățeni — încărcați cu sacoșe, plase, termosuri, pachețele — care se îndreptau spre stadion.

După cîteva ore, oamenilor li s-a făcut foame și au început să umble la pachete. În jurul orei 12 stadionul „23 August" arăta ca un mare restaurant în aer liber.

Multe, multe familii bucureștene nu au mîncat duminică acasă. Cum s-ar spune au luat masa... în oraș!

La meci au fost mai multe buchete de flori ca oricînd. Gratioasele gladiole au putut fi văzute nu numai în brațele căpitanilor de echipă, așa cum ne-am obișnuit să vedem de atîtea ori. Buchete de flori au venit să cinstească și o serie de sărbătoriri, subliniate de altfel cu aplauze de public: arbitrul Franz Grill pentru al 150-lea meci internațional (sărbătorire care pînă la urmă n-a mai avut nimic... festiv), Boșkov pentru faptul că îmbrăca a 50-a oară tricoul echipei naționale a Iugoslaviei și Rajkov, pentru cea de a 25-a selecționare a sa în echipa reprezentativă.

În avalanșa aceasta de... sărbătoriri, a fost uitată cea mai importantă dintre ele: fotbaliștii iugoslavi și romîni din primele reprezentative ale țărilor lor se întîlneau pentru a 25-a oară.

Se pare însă că jucătorii au ținut seama de acest eveniment. Dovadă: scorul final (1—1). Deh! La o sărbătorire toată lumea trebuie să fie mulțumită...

La intrarea pe stadion a mai fost cum a mai fost, fiindcă cei 100.000 spectatori, oricum, n-au venit toți deodată. La plecare însă, oricîte tramvaie și troleibuse a pus la dispoziție I.T.B.-ul, a fost imposibil să cuprindă atîta „popor", cît e de pildă întreaga populație a unui mare oraș din țara noastră, cu pensionari și sugaci la un loc...

Firește, mulți au luat-o vitejește pe jos. Unul dintre aceștia, nemulțumit probabil și de rezultat, își vărsa focul pe I.T.B.:

— Poftim, și-acum întinde drum pînă în centru!

— D-ta te plîngi? interveni unul de alături. Ce să mai zic eu care trebuie să fac drumul înapoi pînă la... Baia Mare?...

JACK BERARIU
CĂLIN ANTONESCU

JUNIORII DE ASTĂZI POT ATINGE MÎINE FAIMA SENIORILOR DE IERI

Recomandată și încurajată de o victorie la scor (5—1) obținută acum două săptămîni în fața Austriei, cîștigătoarea turneului F.I.F.A. din acest an (un gen de campionat mondial al juniorilor), echipa Iugoslaviei sconta pe un rezultat favorabil în întîlnirea cu juniorii romîni. Pe semne că adversarii noștri uitaseră că și echipa romînă are la activul ei — tot anul acesta — o victorie la același scor (5—1) în fața Austriei.

Desfășurarea meciului de pe stadionul „23 August" a dovedit că juniorilor iugoslavi nu le era permisă nici o speranță în dispuța de la București. La sfîrșitul jocului, cînd „fatalul" rezultat de 5—1 în triunghiulara confruntare Romînia—Iugoslavia—Austria domina pentru a treia oară tabela de marcaj, pecetluind superioritatea juniorilor noștri, aceiași specialiști care prevăzuseră victoria iugoslavilor în meciul de la București, începînd să mai îndulcească amăreala deziluziei lor, au declarat: **„Orice echipă de juniori din lume ar fi pierdut astăzi în fața jocului ireproșabil al reprezentativei romîne".**

Sîntem în mai mare măsură de acord cu o astfel de apreciere, întrucît juniorii romîni au alcătuit duminică, în teren, o echipă cum scrie la carte: omogenă, decisă, constantă în ritmul de joc, neîngăduitoare în apărare, debordantă în atac. Din această cauză ne-a fost foarte greu să remarcăm pe unii jucători. Totuși, lui Motroc și Bărbulescu le-am acordat o notă în plus față de Mureșan care uneori a ieșit din limitele permise de regulament în lupta corp la corp; Renye ne-a amintit de Bindea nu numai prin fizicul său, ci și prin virtuozitatea cu care a condus balonul și și-a făcut „șah mat" adversarii (nu uita însă Renye că nu trebuie abuzat de driblinguri, așa cum faci tu cîteodată), iar Ivapsuc a readus parcă în scenă pe **Dobay** prin **viteza**, impetuozitatea și șutul său necruțător. Sîntem în fața unei simple inversiuni de posturi, extrem dreapta **(Ivansuc)**, extrem stînga **(Renye)**, în timp ce aripile de altă dată erau: **Bindea**—dreapta, **Dobay**—stînga. Sperăm că progresul acestor juniori va păstra un ritm susținut, în așa fel încît curînd să reactualizăm faima extremelor de acum 18 ani. Această remarcă se cuvine tuturor juniorilor care ne-au reprezentat duminică. Așteptăm confirmarea în primul rînd din partea lor: atunci cînd vor păși în rîndurile seniorilor să ne ofere spectacole și rezultate tot atît de reconfortante.

Entuziasmați de rezultat și mai cu seamă de joc, nu trebuie să uităm cele cîteva aruncări de la tușe defectuos executate (o neglijență care a oferit baloane adversarilor), sau gălăgia de pe teren pe care arbitrul **V. Chebat** a sancționat-o cu lovituri indirecte

R. ILIESCU
M. TUDORAN

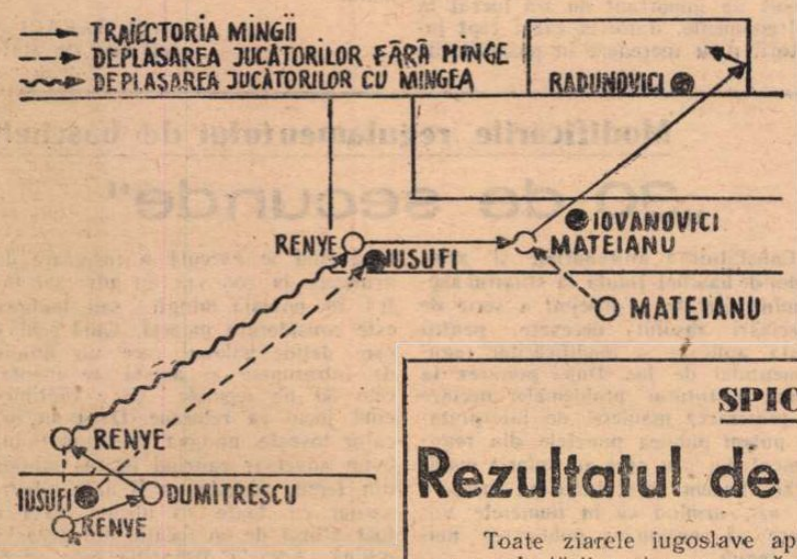

Meciul cu Iugoslavia s-a terminat... ...dar discuțiile abia încep!

(Urmare din pag. 1)

lui pe care arbitrul Grill l-a anulat în mod nejustificat (în min. 59) ar fi dat echipei noastre răgazul necesar realizării unei victorii. În 31 de minute s-ar fi putut încerca mai mult și cu mai mare folos decît în 12 minute cît mai rămăseseră după golul acordat — de data aceasta — de Grill (în min. 78). Dar, principala explicație a rezultatului nu stă în arbitraj, ci în comportarea echipei noastre — și a adversarului, bineînțeles — și după această întîlnire se cuvine să ne oprim asupra cîtorva lucruri importante, ca o concluzie la joc și ca obiective de viitor.

1. O primă cauză care a împiedicat o mai bună comportare a echipei noastre și deci obținerea unui rezultat mai bun, a fost starea de tensiune nervoasă excesivă în care au jucat reprezentanții noștri în prima repriză. Ei au intrat pe teren timorați, covîrșiți de importanța meciului și de răspundere și au jucat, în consecință, crispați, parcă erau legați de picioare. Jocul lor a abundat — din această cauză — în execuții tehnice greșite. Jucători ca Ozon, Călinoiu, Bone, Ene I și uneori chiar Zavoda II s-au pierdut pur și simplu, uitînd parcă să mai joace. Noroc că apărarea imediată în frunte cu Apolzan — și Petschowski, acest jucător de mare clasă și mare animator (a cărui prezență în echipă a fost posibilă numai după avizul favorabil al FIFA-ei și al federației iugoslave, pentru că, fiind selecționat în ultimul moment, el nu fusese anunțat pe lista celor 22 de jucători validați pentru meci) au depus eforturi imense pentru a salva o situație aproape iremediabil pierdută. Noroc și cu înaintașii iugoslavi care, credincioși ...ineficacității, au ocolit destul de des poarta lui Voinescu. Altfel, soarta jocului putea fi decisă în primele 45 de minute.

Așadar, o primă problemă care se ridică privește pregătirea morală a jucătorilor. Trebuie ajuns acolo încît jucătorii, fără să piardă nici un moment din vedere importanța misiunii lor, să se pregătească într-o atmosferă mai relaxată, pentru joc de calitate și prin el pentru rezultat. Orice exagerare în această privință poate duce la efecte contrare. Și lucrul acesta s-a văzut duminică, cînd echipa noastră a început meciul de parcă de rezultatul acesta ar fi depins însăși existența fotbalului nostru. Și iugoslavii au avut aceeași răspundere, au simțit și ei miza jocului, dar au jucat mult mai relaxat, mult mai lejer. Dacă nu le-a reușit ceva, n-a fost nici o nenorocire; au mai încercat o dată și încă o dată, pînă cînd au reușit. Ceea ce ar trebui să facă și jucătorii noștri.

2. Tehnica individuală a jucătorilor noștri constituie o altă explicație și în același timp, cauză. Fotbaliștii romîni au comis multe greșeli duminică, nu numai în prima repriză (cînd acestea erau mai mult rezultatul stării de nervozitate în care jucau) ci și în a doua. Din min. 52, grație unui joc mai avîntat și mai organizat, ei au egalat. Dar și atunci au comis greșeli tehnice dovedindu-se sub nivelul iugoslavilor la capitolul tehnică individuală. Și este un mare handicap acest lucru într-un meci internațional. Fără tehnică individuală nu este posibil în fotbal nici sistem de joc, nici metodă, tactică sau stil. Este limpede ca „bună ziua". Și în această direcție trebuie îndreptate o dată toate eforturile. E timpul să se pună capăt prea multelor teorii și teoretizări în fotbal, discuțiilor savante despre sisteme, metode și stiluri și să se treacă la lucruri mai practice și elementare, dar de bază în fotbal, la treabă serioasă pentru îmbunătățirea tehnicii individuale a jucătorilor. Credem că oricine va fi de acord cu noi că a greși o pasă sau un stop, a trage la poartă doar de 8 ori într-un meci, cum s-a întîmplat duminică cu înaintarea noastră, este mult mai grav decît faptul că o extremă s-a depărtat prea mult de tușă, că încălzirea a durat doar 15 minute și nu 25 sau decît discuțiile interminabile și controversate, ba chiar confuze, despre cea mai bună așezare pe teren a jucătorilor. Sînt bune și aceste discuții, dar a începe cu ele înseamnă să pui căruța înaintea cailor și fotbalul nostru cere, iertată să-i fie pretenția, să punem caii înaintea căruței. Adică, tehnica individuală să constituie obiectivul principal. Nu-i un lucru nou. Se discută de mult, dar practic NIMENI n-a făcut un pas măcar spre realizarea lui. Este și vina Direcției de Fotbal și a Comisiei Centrale de Fotbal că n-a urmărit respectarea sarcinilor trasate de „Îndrumar". Nu-i tîrziu. Ele pot lua măsuri și de acum înainte prin colegiul de antrenori pentru îndreptarea situației, pentru sancționarea echipelor și antrenorilor care nu vor înțelege să-și ducă așa cum trebuie, munca de tehnicieni ai fotbalului.

Beara a ieșit tîrziu, mingea l-a depășit însă Belin a degajat. Petschowski s-a întins la maximum pentru a intercepta balonul dar... a împărtășit aceeași soartă cu Beara

3. În sfîrșit, problema loturilor reprezentative. În perioada de pregătire a meciului cu Iugoslavia situația din fotbalul nostru nu permitea, cu foarte puține excepții, alcătuirea unor loturi mai bune. Asta nu înseamnă însă, că pe viitor nu se poate ajunge la o îmbunătățire și din acest punct de vedere. Loturile de jucători actuale impun o remaniere și o lărgire. A ne rezuma doar la aceiași și aceiași jucători nu-i o treabă sănătoasă. Situația aceasta duce la „senatori de drept", ceea ce dăunează în primul rînd progresului jucătorilor. Elemente selecționabile mai sînt în țară și așa cum a fost chemat în lot Petschowski, mai pot fi convocați sau avuți în evidență și alți jucători ca Serfőző, Androvici (cine s-a interesat pînă acum de acest fotbalist care poate rezolva probleme în linia de fund?...), Oprea (Dinamo Cluj), etc. Pe de altă parte, sînt jucători tineri care au ajuns în situația de a putea corespunde și în echipa A (Meszaros II, de pildă) după cum în alte cazuri se impune folosirea jucătorilor în posturile lor obișnuite.

E bun principiul de a nu schimba o echipă care s-a comportat bine sau a cîștigat, dar trebuie avut în vedere și modul cum se pregătesc și-și mențin forma jucătorii la colectivele lor, pentru că o comisie de selecție sau colectivul de antrenori ai unui lot nu-și pot asuma sarcina de a face la lot ceea ce n-a făcut antrenorul unui jucător la echipa sa: să-l pună în formă. Și aici atingem din nou o problemă de care ne-am mai ocupat mai sus: aceea a urmăririi muncii de instruire la colective, mai ales cu privire la elementele selecționabile. Dacă această treabă s-ar fi făcut la timp, nu credem că s-ar fi ajuns în situația ca în preajma jocului cu Iugoslavia să nu avem fundaș stînga, stoper, extreme și inter dreapta bine pregătiți și antrenorii lotului A să fie nevoiți să recurgă la soluții mai mult sau mai puțin apropiate de improvizații, să ducă o muncă de repunere în formă sau condiție a unor jucători (Apolzan, Bone, Constantin) sau să apeleze la jucători care n-au fost selecționați inițial (Petschowski). De asemenea, trebuie aduse îmbunătățiri și muncii de selecționare a jucătorilor; dar, asupra acestei probleme vom reveni cu alt prilej.

Și acum, înapoi la campionat!

Atenția iubitorilor de fotbal se îndreaptă din nou spre competiția care-i pasionează în tot timpul anului: **campionatul categoriei A.** Întreruptă după etapa a cincea, la 8 septembrie, întrecerea celor mai bune echipe din țară se reia joi 3 octombrie cu jocurile etapei a șaptea. Pentru cei care se vor întreba, cu surprindere, de ce se sare de la etapa a V-a la a VII-a, adăugăm că ETAPA A ȘASEA DE LA 15 SEPTEMBRIE, AMÎNATĂ DIN CAUZA MECIULUI CU IUGOSLAVIA, SE VA DISPUTA DUPĂ TERMINAREA TURULUI CAMPIONATULUI.

Joi sînt programate următoarele partide:

București: **Dinamo**—**Energia** Steagul Roșu, Stadion Dinamo ora 15,30.

București: **C.C.A.** — **Energia** Petroșani, stadionul „23 August", ora 15.30.

Oradea: **Progresul** — **Energia** Tg. Mureș.

Cluj: **Dinamo** — **Energia** Ploești.

Arad: **Flamura roșie U.T.A.** — **Progresul** București.

Timișoara: **Știința** — **Locomotiva** București.

Reamintim că în fruntea clasamentului categoriei A se află Energia Petroșani cu 8 puncte, urmată de Știința și C.C.A. cu cîte 7 puncte. Progresul București și Flamura roșie U.T.A. cu 6 puncte.

SPICUIRI DIN PRESA IUGOSLAVA

Rezultatul de egalitate este perfect echitabil

Toate ziarele iugoslave apărute în cele lalte luni la Belgrad și în orașe ale țării vecine se ocupă pe larg la rubrica de sport despre întîlnirea de fotbal de la București.

La Skoplje, de exemplu, așa cum ne-au informat conducătorii reprezentativei B a Romîniei, ziarul local a apărut seara în ediție specială publicînd pe larg desfășurarea jocului de la București.

Ziarul de specialitate „SPORT" din Belgrad care a avut ca trimiși speciali la București pe redactorii **M. Kovacevici** și **D. Husici** scrie sub titlul „MAI AVEM SPERANȚE": **„Echipa iugoslavă a venit la București decisă să scoată un rezultat cît mai bun. Toți componenții echipei au fost mai buni și și-au depășit adversarul pînă ce au marcat golul prin Muici. Apoi, în loc să se calmeze, jucătorii au intrat în panică, mai ales cînd publicul spectator a început să-și încurajeze frenetic echipa și s-au retras într-o apărare ermetică luptînd cu disperare pentru menținerea rezultatului. Echipa Romîniei a început să joace mult mai bine obligînd echipa noastră să depună maximum de efort pentru menținerea rezultatului de egalitate după golul marcat de Ene".**

Despre jucătorii romîni ziarul face următoarea remarcă: **S-au evidențiat Bone, Zavoda II și Anghel în ultima jumătate de oră. S-a putut vedea că Ozon este un jucător mare însă nu și-a putut arăta toate calitățile."**

În ceea ce privește echipa Iugoslaviei se spun următoarele:

„Nu sîntem mulțumiți de jocul echipei noastre. Am așteptat mult mai mult, în special după ultimul joc de verificare susținut la Belgrad, în compania echipei T.D.N.A."

Ziarul „NARODNI SPORT" care apare la Zagreb se ocupă pe larg de meciul de la București ajungînd la concluzia că după felul cum s-a desfășurat jocul rezultatul de egalitate este echitabil. Și aici, redactorii trimiși la București sînt de părere că echipa Iugoslaviei nu a evoluat la adevărata sa valoare și singura posibilitate de reabilitare rămîne revanșa de la Belgrad.